

Förordningen om industriell acceleration och omställning

Klimat- och näringslivsdepartementet

Dokumentbeteckning

COM(2026)100 Celexnummer 52026PC0100

Proposal for a Regulation on establishing a framework of measures for accelerating industrial capacity and decarbonisation in strategic sectors (Industrial Accelerator Act)

Sammanfattning

Den 4 mars 2026 presenterade kommissionen förslaget till förordning om industriell acceleration och omställning.

Förordningen om industriell acceleration och omställning syftar till att stärka industrins konkurrenskraft och motståndskraft, skala upp industrins produktion samt bidra till EU:s klimatmål, ekonomiska säkerhet och högkvalitativa arbetstillfällen. Förslaget innehåller ett mål om att öka tillverkningsindustrins andel av EU:s BNP till minst 20 procent år 2035. Förslaget innehåller åtgärder för efterfrågan på utpekade produkter genom krav på unionsursprung och/eller lågt koldioxidavtryck i offentliga upphandlingar och offentliga stöd, krav vid utländska investeringar

i utpekade sektorer samt åtgärder inom tillståndsprocesser och industriella accelerationsområden.

Regeringen välkomnar EU-kommissionens ambition att stärka förutsättningarna för fossilfri industriproduktion och investeringar i EU. EU behöver stärka sin konkurrenskraft och öka sin produktivitetstillväxt för att hantera dagens ekonomiska och geopolitiska utmaningar.

1.1 Ärendets bakgrund

Kommissionens meddelande *Given för en ren industri - en gemensam färdplan för konkurrenskraft och fossilfrihet* presenterades den 26 februari 2025 (se faktapromemoria 2024/25:FPM24). I meddelandet framgick att EU-kommissionen avsåg att presentera en förordning om industriell acceleration och omställning. Även i EU-kommissionens meddelande om *Ett stärkande av Europeiska unionens ekonomiska säkerhet* nämns förordningen om industriell acceleration och omställning som en åtgärd (se faktapromemoria 2025/26:FPM57). Den 4 mars 2026 presenterade EU-kommissionen sitt förslag till förordning.

1.2 Förslagets innehåll

Förslaget syftar till att stärka EU:s industris konkurrenskraft och motståndskraft, skala upp industrins produktion, samt bidra till EU:s klimatmål, ekonomiska säkerhet och högkvalitativa arbetstillfällen. Förslaget innehåller ett mål om att öka industrins

andel av EU:s BNP till minst 20 procent år 2035. Åtgärder föreslås inom:

- Kapitel II: Krav gällande enhetliga, förenklade och digitala tillståndsförfaranden för tillverkningsindustri.
- Kapitel III: Krav på unionsursprung och lågt koldioxidavtryck för utpekade produkter i offentliga upphandlingar och offentliga stöd.
- Kapitel IV: Krav på begränsningar och villkor för utländska direktinvesteringar inom utpekade sektorer.
- Kapitel V: Krav på medlemsstater att utse geografiskt avgränsade industriella accelerationsområden där industriell utveckling ska främjas med olika åtgärder.
- Kapitel VI: Innehåller bland annat en revidering av EU-förordningen om nettonollindustri.

1.2.1 Tillståndsprocesser

Förslaget innehåller krav på att införa ett digitalt ansökningsförfarande, för nästan all tillverkningsindustri och alla tillstånd, genom europeiska företagsplånböcker eller likvärdiga strukturer (se faktagrupp 2025/26:FPM59). Den digitala portalen ska bland annat möjliggöra automatisk vidarebefordran till berörda myndigheter och återanvändandet av befintliga dokument. Förslaget innehåller även krav på en nationell

kontaktpunkt och möjlighet för aktörer inom nästan all tillverkningsindustri att lämna in alla tillståndsansökningar genom ett samlat förfarande. Det finns även vissa krav vad gäller förfarandet för tillståndsansökningar, så som kompletteringar. Sektorer som redan omfattas av EU-lagstiftning om tillstånd och certifieringar exkluderas från reglerna, exempelvis läkemedel och medicintekniska produkter.

1.2.2 Krav på unionsursprung och lågt koldioxidavtryck för utpekade produkter i offentliga upphandlingar och offentliga stöd

Upphandlande aktörer i unionen ska tillämpa krav på unionsursprung, och/eller lågt koldioxidavtryck för produkter inom stål, aluminium, betong/ murbruk och elektrifierade fordon. Förslaget innehåller undantag från huvudregeln om oproportionerliga kostnader, att endast en lämplig leverantör finns och avsaknad av lämpliga anbud på liknande upphandlingar. I bilaga II och III definieras vilka upphandlingar och produkter som omfattas av vilka krav. Exempelvis ska upphandlingar som faller inom ramen för tillämpliga upphandlingsdirektiv, av stål och produkter som i huvudsak består av stål, för användningsområdet byggnader, infrastruktur och fordon, bestå av 25 procent stål med lågt koldioxidavtryck. Förslaget innebär även att offentlig upphandling, så som definierats i bilagorna, för de utpekade produkterna inte får tillåtas för företag ägda eller kontrollerade av företag i tredjeländer utan avtal om marknadstillträde.

Förslaget innehåller även krav på unionsursprung, och/eller lågt koldioxidavtryck för produkter inom stål, aluminium, betong/murbruk och elektrifierade fordon vid offentliga stöd. Förslaget innehåller undantag från huvudregeln som är oproportionerliga kostnader och signifikanta förseningar. I bilaga II och III definieras vilka stöd och produkter som omfattas av vilka krav. Exempelvis ska stöd till vissa fordonskategorier uppfylla krav på att fordonet ska anses vara av unionsursprung.

1.2.2.1 Definition av unionsursprung och lågt koldioxidavtryck

Förslaget baserar definitionen av unionsursprung på de allmänna (icke-preferentiella) ursprungsreglerna i unionens tullkodex.

Ursprungsreglerna avgör en produkts ekonomiska nationalitet, alltså i vilket land den anses vara tillverkad. Även produkter med ursprung i tredjeländer ska enligt förslaget anses ha unionsursprung om det tillverkats i länder med vilka EU ingått frihandels- eller tullunionsavtal, eller som är parter i WTO:s avtal om offentlig upphandling där relevanta skyldigheter för unionen följer av avtalet. Kommissionen ska kunna anta delegerade akter som helt eller delvis exkluderar ett tredje land från att motsvara unionsursprung utifrån kriterierna bristande likabehandling, risk för beroenden eller andra avtalsundantag. För fordon finns särskilda krav vad gäller unionsursprung i bilagorna.

Vad gäller krav på lågt koldioxidavtryck, så ska definitionen av lågt koldioxidavtryck för dessa produkter fastslås i delegerade akter

som tas fram med stöd av andra EU-rättsakter. För byggprodukter gäller definition som ska tas fram inom byggproduktförordningen. För alla andra produkter gäller de definitioner som tas fram inom ekodesignförordningen. Kommissionen får även anta delegerade akter för att skapa frivilliga klassificeringssystem som visar produkters växthusgasintensitet, i syfte att stödja investeringar i produkter med lägre utsläpp. Produkter som definieras i ekodesignförordningen är undantagna och klassificering får bara täcka produkter som omfattas av aktiviteter i EU:s system för handel med utsläppsrätter.

1.2.3 Utländska direktinvesteringar

Enligt kommissionens förslag behöver vissa investeringar inom de fyra utpekade strategiska sektorerna notifieras till och godkännas av den nationella investeringsmyndigheter eller i vissa fall av EU-kommissionen. De fyra sektorerna är (i) batterier; (ii) solcellsteknik; (iii) renodlade elfordon, laddhybridfordon och bränslecellsfordon samt (iv) utvinning, förädling och återvinning av kritiska råmaterial. Kraven gäller endast investeringar över 100 miljoner euro och om den investerande parten kommer från ett tredje land som dominerar global kapacitet i den aktuella sektorn (över 40 procent av den globala tillverkningskapaciteten). För att en investering ska godkännas måste minst fyra av sex uppställda krav uppfyllas, där kravet om EU-arbetskraft är obligatoriskt. Kommissionen ska få ge sin syn på en notifiering till berörd

investeringsmyndighet och ska under vissa förutsättningar kunna ta över bedömningen helt. Investeringsmyndigheten ska övervaka gjorda investeringar för att säkra att kraven uppfylls. Kraven gäller inte för länder med frihandelsavtal och ekonomiska partnerskapsavtal med relevanta åtaganden. Kraven gäller inte heller för portföljinvesteringar eller för tjänster, i enlighet med EU-ländernas åtaganden under GATS (General Agreement on Trade in Services).

1.2.4 Industriella accelerationsområden

Varje medlemsstat ska enligt förslaget utse minst ett så kallat accelerationsområde. Ett accelerationsområde ska vara geografiskt avgränsat och fokusera på en eller flera strategiska sektorer. Medlemsstater ska förbereda och utfärda ett samlat grundtillstånd för de industriella verksamheter som bedrivs inom området. Grundtillståndet omfattar inte tillstånd som är specifika för verksamheten. Vidare ska medlemsstaterna genomföra åtgärder för att främja industriell utveckling och de projekt som finns inom områdena, bl.a. främja forskning och innovation, analysera energibehov för att stärka energiplaneringen, stödja kompetensutveckling och främja finansiering.

1.2.5 Revidering av EU-förordningen om nettonollindustri

Förslaget innehåller även en revidering av EU-förordningen om nettonollindustri. Detta omfattar främst krav på unionsursprung för vissa nettonolltekniker när de omfattas av offentlig upphandling,

auktioner samt offentliga stöd för köp av slutprodukter inom nettonollteknik. Krav på unionsursprung införs även vid stöd för tillverkning av vätgaselektrolysörer eller byggande av kärnkraftverk. Inom flera av dessa styrmedel införs även krav på att exkludera leverantörer som identifierats som högriskleverantörer. För samtliga krav finns även undantag som gör att upphandlande aktörer, auktioner, offentliga stöd kan bortse från kraven, så som betydande förseningar av projektet eller oproportionerliga kostnader. Kraven på exkludering av högriskleverantörer kan dock inte undantas.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Regeringen analyserar för närvarande förslagets effekt på svenska regler, inklusive grundlagarna, samt dess förenlighet med uppdelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna enligt EU-fördragen. Bestämmelser om tillstånd till miljöfarlig verksamhet finns i miljöbalken. Annan lagstiftning som berörs är t.ex. plan- och bygglagen (2010:900), ett antal förordningar och även regleringar på skatteområdet.

1.4 Budgetära konsekvenser och konsekvensanalys

Av kommissionens konsekvensanalys framgår följande. För den offentliga förvaltningar förväntas högre kostnader för offentlig upphandling och offentliga stöd, tillsammans med ytterligare administrativa kostnader för övervakning, rapportering och efterlevnad. De årliga administrativa kostnaderna kan öka med upp

till 8,92 miljoner euro i hela EU, men dessa kostnader förväntas kompenseras av besparingar relaterat till effektivisering och digitalisering av tillstånd.

Vad gäller påverkan på ekonomin så bedömer EU-kommissionen att förslaget kommer att skapa efterfrågan på europeiska koldioxidsnåla industriprodukter och batterier, solceller och fordonskomponenter. Till exempel förväntas en ökning av bruttoförelägningsvärdet på cirka 445 miljoner euro för cementindustrin och 241 miljoner euro för stål- och aluminiumsektorerna år 2030. Dessutom förväntas hela värdekedjan för elbilar se en ökning av förelägningsvärdet på cirka 10,5 miljarder euro. Tillverkningsindustrin kommer också att dra nytta av tids- och kostnadsbesparingar från bestämmelserna gällande digitalisering av tillstånd, potentiellt upp till 240 miljoner euro. Fördelarna för industrin kommer att inkludera sysselsättningsmöjligheter, till exempel uppskattas det att åtgärder för efterfrågan av vissa produkter kommer att generera och bibehålla 148 352 jobb år 2030. Förslaget kommer bidra till EU:s klimatmål genom att påskynda minskade koldioxidutsläpp.

Enligt EU-kommissionens analys så kommer nedströmssektorer att uppleva högre produktionskostnader på grund av kraven vad gäller efterfrågan (unionsursprung och lågt koldioxidavtryck). Kostnader för fordonstillverkare för att efterleva reglerna kan resultera i förlust på 291 miljoner euro i bruttovärde, medan

byggsektorn kan se en förlust på 691 miljoner euro i bruttovärde. Till exempel kan ett fordons pris öka med 0,225 procent (69,27 euro) på grund av bestämmelser om koldioxidsnålt stål och aluminium, och en elbil för personbilar med 2,2 procent (630 euro) på grund av krav på EU-tillverkade batterier år 2030. Byggekostnaden för en byggnad förväntas öka med 0,45 procent på grund av användningen av koldioxidsnåla produkter. EU-tillverkade krav på solceller och batterier kommer också att leda till kostnadsökningar för alla konsumenter. Företag kommer att drabbas av återkommande administrativa kostnader för att efterleva kraven, totalt cirka 1,2 miljoner euro, men detta kan potentiellt kompenseras genom digitalisering av tillståndsprocesser. Kostnaderna kommer att minska på medellång sikt, tack vare stordriftsfördelar och kostnadspåsparet med koldioxidintensiva produkter.

Regeringen avser att vidare analysera vilka konsekvenser förslaget kan få för företag och enskilda, t.ex vad gäller kostnader och för försörjningsberedskapen i de berörda sektorerna.

Förordningen kan få budgetära konsekvenser i Sverige. Regeringen bedömer att det i nuläget inte är fullt ut möjligt att förutse eventuella budgetära konsekvenser för svensk del. Det är däremot sannolikt att ändrade processer för tillstånd, digitalisering och offentlig upphandling kommer att leda till kostnader för den offentliga sektorn. Sverige ska inta en budgetrestriktiv hållning i

förhandlingarna om förslaget. Finansiering av eventuella ökade kostnader ska ske i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95:FiU5, rskr. 1994/95:67). Utgiftsdrivande åtgärder på EU-budgeten behöver finansieras genom omprioriteringar i den fleråriga budgetramen (MFF).

2. Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Kapitel I Allmänna regler

Regeringen välkomnar EU-kommissionens ambition att stärka förutsättningarna för fossilfri industriproduktion och investeringar i EU. EU befinner sig i en global teknikkapplöpning och har idag flera strategiska högriskberoenden inom de tekniker och produkter som behövs för energiomställningen, klimatomställningen samt industrins konkurrenskraft och motståndskraft.

EU behöver stärka sin konkurrenskraft och öka sin produktivitetstillväxt för att hantera dagens ekonomiska och geopolitiska utmaningar. Regeringen är tveksam till att den övergripande målsättningen att EU ska öka tillverkningsindustrins andel av BNP till 20 procent till år 2035 leder till detta. Ett sådant mål riskerar att motverka en nödvändig strukturomvandling och

leda till en ineffektiv resursallokering. Regeringen anser istället att en gränsöverskridande handel och fördjupad inre marknad är en viktig grund för detta. Andra viktiga förutsättningar är en innovationsfrämjande miljö, välfungerande konkurrens, minskad administrativ börda, el till konkurrenskraftiga priser, stärkt europeisk kapitalmarknad, satsningar på forskning och utveckling och nyttjande av den gröna omställningens potential.

Kapitel II: tillståndsförfaranden och kapitel V: industriella accelerationsområden

Regeringen välkomnar på ett övergripande plan förslag som förenklar tillståndprocesserna genom att göra dem mer enhetliga och tillgängliga för företagen, inklusive genom digital infrastruktur. Detta är i linje med regeringens politik att påskynda och förenkla tillståndprocesser och övergripande förenklingsagenda. Förslaget behöver utformas så att det leder till faktiska förenklingar och snabbare processer. Regeringen är däremot tveksam till om tillstånd och finansiering för industriell utveckling bör främjas särskilt för vissa geografiska områden, utan ser hellre att fokus bör ligga på övergripande förbättringar. Regeringen vill framhålla att medlemsstaterna har olika förvaltningsrättsliga traditioner och administrativa system och att vissa delar av förslaget därför kan behöva klargöras ytterligare i den fortsatta beredningen.

Regeringen anser att befogenheterna mellan EU och medlemsstaterna bör respekteras och vara väl avvägda och inte

går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftena med förslaget, till exempel när det gäller fysisk planering.

Kapitel III: Krav på unionsursprung och lågt koldioxidavtryck för utpekade produkter i offentliga upphandlingar och offentliga stöd samt kapitel VI: revidering av EU-förordningen om nettoindustri

EU:s industris globala konkurrenssituation karaktäriseras alltmer av snedvridande åtgärder så som handelshinder, betydande subventioner i tredje land och omotiverade tullar samt nationella ursprungs krav. Detta underminerar i vissa delar det regelbaserade frihandelssystemets funktion och legitimitet, och såväl Sveriges som Europas industriella bas.

Regeringen anser generellt att åtgärder gällande unionsursprung bör vidtas i undantagsfall och med försiktighet. Regeringen anser preliminärt att krav på unionsursprung kan anses vara motiverade för att motverka strategiska högriskberoenden, där diversifiering genom handel bedömts som otillräckligt. Vid utformning av denna typ av bestämmelser bör påverkan på kostnadseffektivitet, industrins samlade konkurrenskraft, konkurrensen på den inre marknaden, minimerad administrativ börda och energisystemets omställning beaktas.

Regeringen anser att utgångspunkten bör vara att frihandelsavtalsländer inkluderas i definitionen av unionsursprung för att värna EU:s handelsrelationer.

Regeringen anser att kommissionens förslag om att den offentliga sektorn bör efterfråga klimatsmarta produkter samt att det bör finnas klimatkrav i offentliga nationella stödordningar kräver vidare analys.

Det är viktigt att utformningen av eventuella krav gällande lågt koldioxidavtryck, utformas på ett sätt som tar hänsyn till kostnadseffektivitet, främjar industrins konkurrenskraft, och minimerar den administrativa bördan. Det inkluderar att befintliga och planerade system och strukturer används, i enlighet med kommissionens förslag.

Regeringen avser att efterlysa klargöranden kring hur förordningens bestämmelser om krav på unionsursprung och lågt koldioxidavtryck för utpekade produkter i offentliga stöd och bestämmelserna om revidering av EU-förordningen om nettonollindustri förhåller sig till skatteområdet, bland annat vad gäller rättslig grund. Regeringen är principiellt emot ökad harmonisering av skatter på EU-nivå, det gäller i synnerhet på området för direkt skatt. Nyttan av att ha harmoniserade regler måste i varje enskilt fall vägas mot bl.a. den inskränkning av medlemsstaternas möjligheter att införa och utforma egna nationella skatteregler som en harmonisering medför.

Kapitel IV: Krav på begränsningar och villkor för utländska direktinvesteringar

EU bör uppmuntra utländska investeringar, men också beakta dagens geopolitiska verklighet. Regeringens utgångspunkt är att EU fortsatt ska vara en attraktiv marknad för investeringar och att en eventuell reglering endast ska ske i avgränsade situationer. Regeringen bedömer att en viss EU-harmonisering på detta område kan vara gynnsam, samtidigt som ett regelverk inte får leda till oproportionerliga hinder och administrativ börda. Det bör också utformas så att det är koordinerat med relevanta regelverk, särskilt befintligt regelverk om granskning av utländska investeringar.

Sammantaget anser regeringen att bestämmelserna avseende företag med ägande och kontroll från tredje land kopplat till upphandlingar och särskilda villkor kopplat till investeringar behöver omarbetas. Det är i sammanhanget centralt att redan befintliga företag i EU som gjort omfattande investeringar i strategiska sektorer i unionen och som är viktiga för svensk ekonomi inte straffas, samtidigt som dagens geopolitiska verklighet beaktas.

Regeringen kommer övergripande se över förslagets balans i vilka befogenheter som ges till EU-kommissionen, för att säkerställa tillräckligt inflytande till medlemsstaterna. Regeringen anser att kommissionens möjligheter att ta över prövningen av en notifiering bör begränsas.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

De andra medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas och andra intressenters ståndpunkter

Remissinstansernas ståndpunkter är ännu inte kända. Förslaget kommer remitteras till berörda myndigheter, näringsliv och intresseorganisationer.

3. Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Kommissionen anger artikel 114 och 207 i fördraget om den Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) som rättslig grund för förordningen. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet tillämpas, vilket innebär gemensamt beslutsfattande för rådet och Europaparlamentet

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

EU-kommissionen framhåller att förslagets mål inte kan uppnås om medlemsstaterna agerar själva. För att främja industrins konkurrenskraft och motståndskraft, samt bidra till EU:s klimatmål och ekonomiska säkerhet behövs gemensamma åtgärder då

utmaningarna är gränsöverskridande, liksom företagens värdekedjor. Gemensamt agerande ger fördelar gällande skalan, farten och omfattningen av åtgärderna. Åtgärder på unionsnivå bidrar också till harmonisering på den inre marknaden och likvärdiga konkurrensförhållande.

EU-kommissionen framför vidare att enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen ska subsidiaritetsprincipen inte tillämpas på områden där unionen har exklusiv befogenhet. Den gemensamma handelspolitiken anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) som område där unionen har exklusiv befogenhet. Artikel 207.2 i FEUF innefattas i området för exklusiv befogenhet, vilket innebär att frågan om subsidiaritetsprincipen inte blir aktuell i den mån artikel 207 i EUF-fördraget används som en ytterligare rättslig grund.

EU-kommissionen bedömer att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen.

Regeringen vill framhålla att medlemsstaterna har olika förvaltningsrättsliga traditioner och administrativa system och att vissa delar av förslaget därför kan behöva klargöras ytterligare i den fortsatta beredningen. Regeringen bedömer dock preliminärt att förslaget i stort är förenligt med principerna om subsidiaritet och proportionalitet, under förutsättning att medlemsstaternas möjlighet att införa och utforma skatter inte inskränks. Som ovan

anges efterlyser regeringen klargöranden kring hur förordningens bestämmelser om krav på unionsursprung och lågt koldioxidavtryck för utpekade produkter i offentliga stöd och bestämmelserna om revidering av EU-förordningen om nettonollindustri förhåller sig till skatteområdet, bland annat vad gäller rättslig grund.

4. Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Behandling i rådsarbetsgruppen Compcro industri påbörjades den 16 mars 2026. Ansvarigt utskott i Europaparlamentet är ITRE och ansvarig rapportör är Christophe Grudler (Renew).

4.2 Fackuttryck och termer

Allmänna (icke-preferentiella) ursprungsreglerna i unionens tullkodex: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Byggproduktförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3110 av den 27 november 2024 om

fastställande av harmoniserade regler för saluföring av byggprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 305/2011

Ekodesignförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG

Högriskleverantörer ska identifieras i den reviderade cyberresiliensakten, Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa), om det europeiska ramverket för cybersäkerhetscertifiering och om säkerhet i IKT-leveranskedjan samt om upphävande av förordning (EU) 2019/881 (cybersäkerhetsakt 2)

Förordningen om industriell acceleration och omställning (eng Industrial Accelerator Act)

EU-förordningen om nettonollindustri: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724

Tillämpliga upphandlingsdirektiven består av tre direktiv:
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner,
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG OSV